

sigt, at Udvalget i nær Fremtid kan komme i Besiddelse af Planer og Overslag over de forskellige Linier, der have været omtalt i Anledning af dette Forslag, saaledes at man kan faa bedre Grund under Fødderne at staa paa. Det kan jo ikke nægtes, at det, der har været udarbejdet for privat Regning, for de forskellige Liniers Vedkommende, maaske har været et noget løst Grundlag, idet det har været udarbejdet til forskellige Tider og derfor under forskellige Prisforhold paa Materialerne, saa at Priserne ikke kunne tjene til Sammenligning.

I det hele maa jeg sige, at jeg glæder mig over, at den ærede Minister ikke saadant tog stærkt og direkte Afstand fra Forslaget eller dets Gennemførelse i Aar. Jeg forstaar meget godt hans Stilling, at han ikke alene som fungerende Trafikminister men som virkelig Finansminister har Interesse af at hale denne Slags Forslag ud saa længe, det nogenlunde kan gaa, i Betragtning af vor økonomiske Stilling for Øjeblikket. Men naar den ærede Minister vil fremføre som en af Grundene til at tage forsigtigt paa det her foreliggende Forslag, at der har været rejst Tvivl om Liniens Rigtighed, og at der har været foreslaaet flere forskellige Linier i denne Egn, saa er det ganske sikkert saa, at det har der været og det vil der blive den Dag i Dag. Men jeg er dog af den Tro, at vi sjældent her i Landet have faaet gennemført private Jernbaner, der ere gaaet saa langt ud i Landet, og hvor der kunde krydses saa mange forskellige Interesser til forskellige Tider, hvor Enighed om Linien i den Grad har været og i Virkeligheden ogsaa er til Stede den Dag i Dag som netop her. I Fjor blev Linien foreslaaet af mig og det ærede Medlem for Kolding, den nuværende højtærede Indenrigsminister. I Fjor var den nuværende Indenrigsminister som Medlem fra Kolding ikke med, og det var jo af den Grund, at en vis Del af Kolding Byraad — om det egentlig er Flertallet, er et stort Spørgsmaal — var kommet ind paa, at det var muligt at faa Linien ind til Kolding By, og at det saa vilde være det bedste for Kolding. Men før har Kolding Byraad betingelsesvis tilsagt sit Tilskud til Banen, og Kolding Byraads Formand, Borgmester Schiørring, har jo i et Andragende i Fjor, som endnu foreligger for Rigsdagen, anbefalet denne Linie til Gennemførelse paa Koldings Bys Vegne. Saa er der ganske vist det ærede Medlem fra Vejle (Th. Nielsen), som har nogle Indvendinger, og som jo altid i

den Tid, jeg kan huske tilbage og er kommen med Jernbaneforslag i Rigsdagen, har haft Indvendinger imod mine Forslag. Men den korte Mening med den lange Tale med hans Indvendinger mod dette Forslag er jo dog den, at han ikke har noget imod dette Forslag, naar han blot maa faa ogsaa Vejle-Vandelbanen forlænget ud til Grindsted, og det er der ingen Moders Sjel, der har noget imod, naar han blot kan komme med Pengene til det, men at komme og forlange Banen, naar man ikke har en Øre dertil, det er dog for meget forlangt. Her have vi de Penge paa Bordet, som vi have tænkt os at kunne yde fra privat Side, og derfor ere vi komne med dette Forslag og ikke med andre samtidig. Det kan godt være muligt, at dette Forslag kan føre med sig, at de i andre Baner interesserede Bykommuner, Vejle og Varde, kunne blive nok saa villige til at yde noget, som de hidtil have været, thi ellers kunne de ikke faa nogen Bane ført derud, thi een Kommune kan ikke føre en Bane tværs over Jylland.

Saa henstillede den højtærede Minister, om jeg ikke efter nærmere Eftertanke vilde komme til det Resultat, at det vilde være fornuftigere at lade Sagen hvile til 1904. Jeg vil sige til den højtærede Minister, at jeg synes, jeg maatte varetage de Interesser, som det har drejet sig om ifølge hele Sagens Forhistorie, overordentlig daarligt, dersom jeg nu her i Tinget vilde staa op og sige: Det kan meget godt vente til 1904, og naar saa 1904 kommer, vide vi overhovedet slet ikke, om vi faa noget. Thi naar jeg før nævnedes, at det var af afgørende Vigtighed for os at faa at vide, hvad vi kunne faa, og naar vi kunne faa det, laa deri jo egentlig, at det ikke var saa afgørende vigtigt, at der blev begyndt paa Banens Bygning, men at det derimod var af væsentlig Betydning for os allerede nu at faa at vide efter de mange Aars Slid og Møje, som desværre har kørt mange trætte derude, om overhovedet Rigsdagen og Regeringen ville yde os nogen Hjælp i den Henseende. Og naar jeg mener, at det er af saa stor Betydning, saa er det ikke alene af den Grund, at saa kunne vi falde til Ro og behøve ikke længere at slide i den Sag, men saa er det ogsaa af den Grund, at saa ville Folk med Kapital og Energi begynde at søge ud i de Egne, hvor der virkelig er noget at gøre, naar der kommer Jernbaner. Men naar man ikke ved, om det overhovedet vil blive til